

حادثه کربلا به قلم ابوالکلام آزاد

مقدمه

ابوالکلام آزاد از علمای بزرگ و تأثیرگذار اهل سنت هندوستان بود که علاوه بر علم، قلم و بیان شیوایی داشت و از مبارزان اصلی استعمار انگلیس در کنار گاندی به شمار می‌رفت.

آنچه در ادامه می‌خوانید قسمت پایانی یکی از مقالات وی درباره نهضت امام حسین علیه السلام با عنوان «تاریخ حادثه کربلا» است که پس از ذکر حوادث و مصائب کربلا بیان میکند. این نوشتار توسط حجت الاسلام و المسلمین سیدهادی خسروشاهی ترجمه شده و در کتاب «فلسفه نهضت حسینی» به چاپ رسیده است.

...یاران حسین چه خویشاوندان و چه نوجوانان و جوانان، هر یک پس از ادای تکلیف شجاعانه ای در میدان جنگ کشته شدند و سرانجام حسین علیه السلام برای مواجه شدن با این وضع تیره و تار، تک و تنها ماند.

حالا زمان شهادت حسین علیه السلام رسیده ضرب بن تمیمی ضربتی به دست چپ امام زد، و سپس ضربتی دیگر بر شانه اش وارد آورد، سنان بن انس نخعی جلو آمد، و با نیزه ای بر حسین علیه السلام حمله ور شد، حسین علیه السلام روی زمین افتاد و به شهادت رسید. جعفر بن محمد بن علی روایت می کند که: ۳۲ ضربت و ۳۴ جراحت در بدن امام، به وسیله نیزه و شمشیر وارد آمده بود.

وظیفه اصحاب حسین علیه السلام

این خلاصه ای از چگونگی تاریخ فاجعه ای است که از چند قرن پیش به ما رسیده و اهمیت آن را نمی توان تخمین زد و اگر کسی بخواهد آن را فراموش کند، هر سال که ماه محرم تازه می شود، این حادثه بزرگ را در خاطر ما زنده می سازد. ولی افسوس تعداد کسانی که این فاجعه را با نظری دقیق بنگرند و معنای آن را درک کنند تا در تلاش و نبرد بین حق و باطل، زشت و زیبا که در جهان امروز هم ادامه دارد، از آن بهره مند گردند، بسیار کم است.

حادثه کربلا در واقع برای تثبیت و تحکیم اساس حقیقت است. فداکاری و قربانی باشکوهی است که قرن‌ها از آن گذشته است. کسی که ادعا می‌کند پیرو صادق و مخلص حسین علیه السلام است، باید همیشه آماده باشد، تا از این روش انسانی پیروی کند و در محدوده مخصوص به خود، در راه حق و عدالت فداکاری را پیشه سازد. در این جهان مادی همه چیز فناپذیر است، ولی یک شهید، همیشه برای افراد پاک و عادل منبع الهام بخش زنده ای خواهد بود. البته برای تصویر ماهیت حکومت اموی چند نکته باید توضیح داده شود که حکومت بنی امیه، یک حکومت اسلامی نبود و هر نوع حکومتی که اساسش بر زور و تعدی باشد، هیچ وقت نمی‌تواند حکومت اسلامی باشد. امویها، روح آزادی انسانها را در هم کوبیدند و اساس قدرت خود را بر اصول غیر انسانی و روشهای تجاوزکارانه قرار دادند. سبک و سیره حکومت اموی، بطور کلی با حکومت الهی تطبیق نمی‌کرد، بلکه همواره تحت تأثیر عوامل و مقاصد سیاسی و مادی بود. و آن چنان تهدید جدی برای نابودی ارزش‌های اساسی اسلام، نیازمند جهادی مردانه و تلاشی شجاعانه علیه استبداد، و جان فشانی برای تأمین حکومت حق و آزادی بود. - که حسین علیه السلام به آن پرداخت

نقش حسین علیه السلام

سید الشهداء، امام حسین علیه السلام علیه رژیم متجاوز اموی، نبرد مقدسی را آغاز نمود و از بیعت کردن با آن سلطه استبدادی امتناع فرمود.

حسین علیه السلام میراث مقدسی از خود برای نسل‌های آینده باقی گذاشت، به این معنی که مسلمانان هیچگاه نباید تسلیم زور و خودکامگی بشوند که به قیمت آزادی فطری بشر تمام میشود. تلاش و کوشش در این راه مستلزم تجهیزات قوای انسانی یا تهیه پول و موادی از آن قبیل نیست که به میزان قدرت و سیطره ای که دشمن یا دستگاه استبدادی در اختیار دارد، شخص بر عهده گیرد. حسین بن علی علیه السلام دارای یک قدرت نظامی و جنگی نبود، بلکه پشتیبانان و یاران او یک گروه کوچک بی سلاح بودند ولی کسی که پای در سنگر حق پرستی می‌گذارد، به نتایج و عواقب کار نمی‌اندیشد. نتیجه و محصول جهاد و تلاش در اختیار قدرتی است که همیشه طرفدار حق و عدالت است. ستمگری بالاخره دچار بازگشت و شکست می‌شود و با وجود غلبه و برتری عدد و منابع قدرت، دچار یأس و افسردگی می‌گردد. در آنگونه موارد، بر اثر تلقین شیطان که در ذهن مدافعان حقیقت شک و تردید ایجاد می‌کند، انسان تسلیم محافظه کاری می‌شود و دچار تردید می‌گردد، که آیا نتیجه عمل و اقدام تا آن حد ارزش دارد که کسی جان خویش را نثار کند؟ این تردید، در صورت دقت، به سهولت می‌تواند برطرف گردد. صرف نظر از نمونه های جهادی حادثه صحنه کربلا نمونه درخشنده و فروزنده ای است از نبردی شجاعانه که به وسیله ۶۲ تا ۷۲ مرد صورت گرفته، آن هم مردانی با اسلحه کم در برابر قوای عظیم یک دولت... درست است که نهضت حسین به ظاهر خویشان و

نزدیکانش را گرفتار شدید ترین مشکلات و شکنجه ها ، گرسنگی و تشنگی نمود و آنها یکی پس از دیگری در خاک و خون غلطیدند و حتی آنقدر توانائی نبود که مقداری نان و آب برای آنان تهیه شود، با این حال حسین علیه السلام خود را تسلیم اراده خدای متعال کرد و آن همه زخمهای سنگین را در بدنش تحمل کرد ولی در بوته آزمایش پیروز و موفق گردید و سر بریده اش به عنوان پرچم پیروزی جاودانه ماند.

منبع: مجله الکترونیکی اخوت